

[Arbejdsministeren]

Fru Grethe Fenger Møller var positiv over for enkelte forslag, og det kvitterer jeg selvfølgelig for. Fru Grethe Fenger Møller siger, at vi skulle lytte til det konservative folkeparti – fru Grethe Fenger Møller ved, at det gør jeg altid – og at de råd, vi får givet, er gode og positive og sunde, og at dem bør der lyttes til. Jeg vil sige, at det gælder sikkert i nogle tilfælde, men det har desværre ikke været tilfældet i denne debat. Et af fru Grethe Fenger Møllers mest markante råd, forstod jeg, var at nedlægge alle de arbejdsløsheds-kasser, vi har i dag, fjerne den nære tilknytning, der er mellem de faglige organisationer og arbejdsløsheds-kasserne, og så lave én stor, statslig kasse – jeg forstår med skabelse af, jeg ved ikke hvor mange nye offentlige arbejdspladser i samme forbindelse. Fru Grethe Fenger Møller mener ikke, det er en positiv ting med disse mange arbejdsløsheds-kasser organiseret i de enkelte forbund. Jeg deler ikke det synspunkt, at det er et positivt råd. Jeg tvivler ikke om hensigten. Det er ikke noget positivt råd. Det er en god ting i dansk arbejdsmarkedspolitik, at organisationerne har et medansvar for arbejdsmarkedspolitikken, at organisationerne også har en indflydelse på spørgsmål om støtten til de arbejdsløse. Vi vil i hvert fald fra regeringens side ikke medvirke til denne tankes realisering.

Fru Grethe Fenger Møller siger, at bestemmelsen om feriedagpenge vil virke diskriminerende over for en række grupper. Jeg forstod, at det navnlig var kvinderne, fru Grethe Fenger Møller mente ville blive diskrimineret af, at vi fik gennemført en feriedagpengeordning. Er det særlig diskriminerende, at den kvinde, der måske er ude af arbejdsmarkedet et halvt år, fordi hun frivilligt ønsker at passe sit barn, får mulighed for ved genindtrædelse i arbejdslivet at få kompensation for dette i form af ferie? Er det diskriminerende? Er det diskriminerende over for den kvinde, der ønsker at dygtiggøre sig, tage en uddannelsesperiode? Er det særlig diskriminerende?

Det er vel en kendsgerning, at kvinderne har større perioder, hvor de forlader arbejdslivet for derefter at vende tilbage, end mændene har, og at derfor et forslag om feriedagpenge selvfølgelig virker positivt i forhold til kvinderne. Er sandheden ikke den, at det nærmest er nogle andre grupper end kvinder-

ne, man føler man skal tage hensyn til i dette spørgsmål?

Reguleringen af satserne har flere været inde på. Vi ønsker fra regeringens side ikke at gribe ind i forhold til de kommende overenskomstforhandlinger. Derfor har vi klart og tydeligt slået fast, at denne reguleringsform, som vi har stillet folketinget i udsigt, og som vi nu fremsætter forslag om, ikke skal virke præjudicerende på forhandlingerne på arbejdsmarkedet. Det vil sige, at finder man frem til andre reguleringsformer eller i det hele taget andre ordninger på arbejdsmarkedet, vil regeringen tage skridt til at fremsætte forslag, der bringer disse reguleringer i arbejdsløshedsloven i overensstemmelse med det, der har fundet sted på arbejdsmarkedet. Vi ønsker netop, at forholdene for de ledige hverken bliver bedre eller ringere end forholdene for de mennesker, der er i erhverv. I dag er det færreste, der kan vide sig sikre på, om de kommer i en arbejdsløshedssituation. Regeringen ønsker at fastholde princippet om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste op til en grænse, der reguleres i overensstemmelse med pris- og lønudviklingen på arbejdsmarkedet.

Jeg må tage afstand fra fru Grethe Fenger Møllers tal om de 12–13 pct.s regulering, forstod jeg, samtidig med, at de nye overenskomster træder i kraft. Jeg kender ikke grundlaget for disse beregninger, men de svarer ikke til de tal, vi har at gøre med.

Fru Grethe Fenger Møller siger, at vi ikke må indsnævre forskellen mellem den løn og den arbejdsløshedsunderstøttelse, man kan få. Det synspunkt er jeg faktisk enig i. Derfor er det også en forudsætning i loven, at man kun kan få ni tiendedele af sin hidtidige indtægt, og hvis man er højere lønnet, får man en betydelig lavere procent end 90 pct. Jeg kan for funktionærgruppernes vedkommende – hvis disse grupper fortsat har fru Grethe Fenger Møllers interesse – sige, at netop disse grupper langt fra eller meget sjældent får 90 pct. dækning, men ofte kun får 65 pct. eller 60 pct., og med fru Grethe Fenger Møllers forslag om at ophæve reguleringen i overensstemmelse med pris- og lønudviklingen på arbejdsmarkedet af den højeste sats i arbejdsløshedsforsikringen vil de alle blive stillet stadig ringere. Det vil føre til den meget berømte nivellering på arbejdsmarkedet. Jeg bryder mig ikke om udtrykket, og